

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 11den SEPTEMBER, 1819. N. 37.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiscaals's Kantoor, den 10den Sept. 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken, het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 13, en
De Ronde Broden 14 oncen,

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 8sten September 1819.

BEKENDMAKING.

OP aannemelyke voorwaarden uit de hand te koop een b zonder groot en wel gelegen Huis aan de Overzyde der Haven, voorzien van verscheiden kleine behuizingen, eenen grooten Regenbak en eenige zeer geriefiyke Pakhuizen. Liefhebbers worden verzogt zich deswegen te vervoegen by de Weduwe A. A. Beutner, of by

BEUTNER & TH. JUTTING.

Den 3den September 1819.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende staat dit eiland binnen kort te verlaten; verzoekt zyne crediteuren betaling te komen ontvangen, en die genen, die aan hem verschuldigd zyn, met hem te likwideren, voor den 20sten dezer lopende maand.

J. G. G. SCARBOW.

Den 3den September 1819.

DE ondergeteekende een Bovenhuis gehuurd hebbende, in de Kuiperstraat No. 232, ten einde aldaar aan Jongelieden byzondere lessen te geven, zoo wel voor als namiddags beveelt zich byzonder in ieders gunst. Voor Kinderen zal aldaar onder zyn opzicht les gegeven worden, terwyl hy tevens zich als beëdigd Translateur aan het publiek aanbeveelt.

G. G. VAN PADDENBURGH.

September 8, 1819.

NOTICE.

TO be sold at private sale, on reasonable terms, a Large and agreeably situated House, in Otrabanda, with several Outhouses, a Large Cistern, and some very convenient Stores. Apply to the Widow A. A. Beutner, or to

BEUTNER & TH. JUTTING.

Debatten over de Bill, der in vreemde diensttreding.

VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.

HUIS DER GEMEENTE, 3DEN JULY.

De Heer Denison, lag een request over, geteekend door ruim 700 perzonen, manufacturiers en handelaars, woonende te Bermondsey en Rotherhithe, zeer de onrust uitdrukkende, die zy gevoelen, over de Bill, welke nu door de Huizen gaat, ten einde het indienstgaan van Britsche onderdanen in dienst van vreemde mogenheden te beletten. Zy smeekten daarom, dat deze Bill niet mogt veroorloofd worden tot eene wet overtegaan. Het request werd toen ten voorschyn gebragt en bevolen het ter tafel te brengen.

De Heer Wilson leverde een request in, van zekere kooplieden, manufacturiers, scheepsreeders, en anderen van de haven van Londen, tegen de Bill der invreemde indienst treding. De verzoeker werd bevolen het ter tafel te brengen.

SPAANSCHE PATRIOTTEN.

De Heer Waithman zeide, dat hy een request in zyne handen hadde, van nog zonderlinger aard, welke hy tot hiertoe niet had aangeboden, om dat hy begreep, 't zelve doel de eene tusschenkomst van dit huis, met de inwendige zaken van Spanje te vragen. Dezelfde reden scheen hem niet langer te bestaan, daar het Huis op het punt stond, zoo hy vreesde om eenen maatregel daartestellen, die in deszelfs uitwerkselen werkte, als eene geheele verlating dier edele en dappere mannen, die nu voor de vryheid in Zuid Amerika streden. Het request was van Dr. Fernandez, Ex-Consulent Doctor by de Spaansche armeéen, en nu uitgever en reducteur van een periodiek werk te London. In substantie, was het verzoek daar in, dat, daar het Engelsche Government zoo lang met de Patriotten in Spanje had gebandeld, het dezelven nu deszelfs bystand niet mogt onthouden, daar zy onder eene grievende vervolging leeden. Verorderd om ter tafel gebragt te worden.

Na een aantal discussien zoo wel voor als tegen de Bill, rees de Heer Douglas op, en zeide, in den stryd van Zuid Amerika tegen de onderdrukkingen van Spanje, was er meer Engelsch medegevoel in vermengd, meer Britsche belangen aan verbonden, dan by eenigen anderen stryd, die lang bevorens had plaats gehad. Zulks was men verschuldigd, niet alleen aan de natuur der dwingelandy, tegen dewelke zy voorstelden, de regten welke zy poogden daar te stellen, en de handels voordeelen welke hunne vryheid hen in staat zoude brengen over ons uittestrekken, doch eene herinnering onzer vorige betrekking met hen. Wy mogten niet vergeten, dat wy hen het eerst uitnodigden, om het juk afteschudden, het welk ons Gouvernement nu bezig was, weder opteleggen, en dat de geboorte hunner onafhankelykheid plaats had gehad, onder bescherming van Engeland. Wy zyn beschuldigd geworden, van een' geest der vryheid aantemoedigen, wen het onze oogmerken bevorderde, en van hetzelve te onderdrukken, toen de Edele Lord (Castlereagh) zyne negotiatien begon, en bevond, dat zyne staatkunde niet langer deszelfs hulp nodig had. De daadzaak is verwezenlykt door het gedrag van dit Gouvernements jegens Zuid Amerika, doch hy vertrouwde, dat de wetgevende magt niet zoude toelaten, dat dezelve in de staatkunde der natie verwezenlykt worde. Wy hebben eene alliantie met Spanje gemaakt, zonder eene verandering onzer wetten te bepalen; laat Spanje de vervulling harer hoop van den Edelen Lord hebben, en laat het der Engelsch gevoelen, en der Engelsche heldenmoed vergund zyn, zich aan den dag te leggen, ten voordeele van de vryheid en onafhankelykheid der staten, die onder hunne onderdrukking opryzen. De Edele Lord kon alleen zichzelven verbinden, om de aanvragen van Spanje te beantwoorden, zoo ver als de wet van dit land hem zulks toestond; hy kon alleen aannemen, om wervingen van soldaten, en het zeilen van gewapende vaartuigen door middel der magt, welke de wet en de constitutie zyn hand geeft; hy konde geenzins met eenen vreemden staat overeenkomen, om deze wetten te veranderen, om zich verbinden iets te doen, dat eene wetgevende verandering in zich bevatte. De Edele en Geleerde Heer, die 't laatst heeft gesproken, heeft gezegd, dat 't beginsel der tegenwoordige Bill zich bevond in de staatkunde van iederen anderen staat, dan deze, en dat wy zonderling zouden zyn, door te weigeren er in toetetreden. Zulk eene zonderlingheid was eene zaak in het minst niet ontrustende. Hy zou meer door eene gelykvormigheid met de staatkunde van vreemde staten ontrust worden. Een minister van dit land zou, wanneer hy gedrongen werd iets te doen, onbestaanbaar met de wetten, antwoorden, "Ik kan niet" Onze staatkunde is altoos byzonder geweest, even als ons karakter, onze genie en oude constitutie; en daar wy aan deze byzonderheid onze vryheid, onze roem en onze grootheid verschuldigd zyn, behoort het geenen zaak van veel aanbelang te zyn, hoe zulks in onze vreemde betrekkingen is te beschouwen. Zoo verre van het beginsel van neutraliteit te handhaven, zoude deze Bill juist het omgekeerde doen, daar de Edele Lord zelfs wilde toestaan, dat deszelfs beschikkingen in eene directe oppositie staan, met onze handelstaatkunde. In onzen tegenwoordigen bedrukten commercieele toestand, daar onze handel, in eenen staat van stremming is, en onze manufacturiers byna allen onverdragelyk veel lyden, door gebrek aan verkoop der voortbrengselen hunner vlyt, schynt de Voorzienigheid ons de markten van Zuid Amerika geopend te hebben—een land van onmetelyke uitgestrektheid, en van onbepaalden rykdom, wiens bronnen staan aantegroeyen met den groei van deszelfs onafhankelykheid, en die in staat zullen zyn, binnen kort te koopen en te gebruiken, wat wy maar voor deszelfs gebruik kunnen uitvoeren. De geestgesteldheid van het volk der nieuwe staten moest daarom geraadpleegd worden, als zynde de middelen om eene zoo weldadige gemeenschap te bevorderen. Gewoonte heerscht in staten zoo wel als onder byzondere perzonen. De Zuid Amerikanen zyn gewoon ons als vrienden en modellen te beschouwen, zy wenschen de goedkeuring van vrye menschen te verwerven en in staatkundige betrekking met vrye menschen te treden. Zulk eene geestgesteldheid moesten wy aankweeken, niet alleen om het voordeel, dat hetzelve aanbrengt, doch ook om de nadeelen, die er door verhoed kunnen worden, want laat het huis in overweging nemen, wat het gevolg moet zyn der verwerping eener vereeniging met staten, die om deze verwerping zich in de armen der Noord Amerikaansche republiek zouden storten, en dus daarby eene alliantie daarstellen, van onberekenbare sterkte, een land bezittende, van onmetelyke uitgestrektheid, vol van hulpbronnen, door deszelfs geographische ligging geschikt tot den meest uitgestreksten handel, en de naauwste wederkeerige hulp, vereenigd om alle deszelfs energie aantewenden tegen den handel en magt van dit land, uithoofde van oude jalousie en versmade vriendschap. Wy moeten derhalve de banden van genegenheid naauwer met de Zuid Amerikanen toehalen, door toetestaan, dat zy die hun bloed gestort hadden in den dientt van hun land, en die nu geen onderhoud kunnen vinden, veroorloofd mogen worden, tot derzelver bystand te vertrekken, ten einde vermeerderde ondervinding in de nieuwe wereld te erlangen, en den voortgaang van menschelyk geluk en vryheid te bevorderen. Daar zullen zy leeren, geenzins de heerschappy van continentale dispotisme te ondersteunen, maar medetewerken, met vrye menschen tot de herkryging van derzelver regten, en zy die terugstaan te keeren, niet alleen beter soldaten, maar ook betere Engelschen zyn. Zy zullen in den zelfden rang beschouwd worden, met eenen Raleighs en Essenes, die den oorlog gevoerd hebben, om het Spaansche despotisme in eene diergelyke zaak te bestryden. Hy zoo zich daarom tegen de Bill verklaren, om dat hy niet wilde toestemmen, onze inwendige staatkunde om vreemde betrekkingen te veranderen, en om dat hy overtuigd was, dat deszelfs grondbeginsel door de vyanden der vryheid gedicteerd zy.

De Heer Harryat, zeide, dat daar de Edele geleerde Heer, die de Bill, had aangevoerd, berigt had, dat dezelve gegrond ware, op de gemeene wet, hy geene redenen kon zien voor dezen maatregel in het tegenwoordig tydstip. Het scheen hem toe, dat zulks het meest onvoldoenend tydstip was, om onze vorige staatkunde te veranderen. Het was hem te beurt gevallen, dat hy het Spaansche Gouvernement in Amerika had gezien en in de weinige opmerkingen, die hy stond te maken, konde hy van perzoneele kennis en aanmerkelyke ondervinding spreken. In eenige oorden, houden de besturen de monopolie van byzondere handels takken, maar hier oefent het Gouvernement niet alleen de monopolie uit, maar verkoopt

deze. De kooplieden van Cadix genieten 'tzelve. Het gevolg waarvan was, dat iedere geryffelykheid, bevorens 't den gebruiker bereikte, met 300 pct. was bezwaard. Doch de hooge prys der geryffelykheden ingevolge de monopolie, was de minste der nadeelen, welke de Colonien hadden te verduren. Alle eere en voordeelige posten, werden voor hun gesloten. Zy werden vervuld door de inboorlingen van Oud Spanje, en niemand in de Colonie geboren, kon daarna dingen. De regters werden op gelyke wyze verkoren, en de ware bronnen des regts verkocht. Zoo na de beslissing, een der patriotten verkieze, om zich aan een hooger geregtshof te beklagen, werd het appel gegrond op een berigtschrift opgemaakt door den regter die het zelve heeft besloten, zonder eenige magt om zulks te veranderen. Geene staatkundige berigten konden ontvangen worden tot de gebeurtenissen in 1808. De Cortes zonden toen berigten der revolutie in Spanje. In 1811 gaf het locale Gouvernement van Venezuela, zich zelven daarstellende, eene proclamatie uit, in de welke zy eischtten vertegenwoordigers in de Cortes van Oud Spanje te hebben, en vergund te worden overal de koopwaren te verkopen, voor welken zy zich geene markt in het moederland konden verschaffen. In minder dan twee maanden daarna, werd deze verklaring door de Intrigues der kooplieden van Cadix verydeld, en verklaard, door het bestuur in Spanje, dat zy, die by zulke eischen volhardden, schuldig zouden bevonden worden aan hoog verraad. Verscheiden onderwierpen zich, en andere wederstonden dit eigendunkelyk bevel; een burger-oorlog was het gevolg, welke voortduurde tot de herstelling van Ferdinand VII. die andere proclamatien van een diergelyk karakter uitzond, en stappen deed, die hem en zyn Gouvernement aan de verafschuwing van alle goede lieden blootstelde; echter het was dezen man, en dat systema, dat de Bill stond te ondersteunen. Het was alzoo geschikt, om den waarschynelyken goeden uitslag van de zaak te beschouwen, en hier moest hy aanmerken, dat het een deel der natuurwet scheen uittemaken, dat de colonien alleen een deel der lasten van het moederland zouden dragen, zulk is zoo geweest met onze kolonien in Amerika, en met die van Portugal in de Oost Indien. Behalve nog, waar van dan, is Spanje in staat, hulpmiddelen te halen, om den hopeloozen stryd vol te houden? Het grootste deel hunner schatten zyn in de handen van hunne vyanden gevallen; en terwyl dezelve dadelyk in sterkte vermeerderen, nam zy dadelyk in zwakheid toe. De aankoop van Louisanie heeft de Vereenigde Staten in overeenkomst met de vaste kust gebragt; zy hebben hun oogmerk erkend om het geheele westerlyke halfrond vry te maken; en schoon de afstand der Floridas zulks eenigen tyd kan schorsen, zullen zy nimmer hunne uiterste doeleinde verlaten. Het was duidelyk dat geheel Europa belang heeft in den handel van Zuid Amerika. Hetzelve kwynde door eene stremming van verscheidene waren, en dit land heeft het regt aan Spanje te vragen, waarom zy voortging in een' stryd, die even benadeelend voor haar zelve, als voor hare naburen was. Op welken grond kon Spanje zich op Groot Brittanje beroepen, om tusschenkomst ten haren voordeele? Toen onze eigene Colonien revolteerden, opende zy dadelyk hare havens voor derzelver scheepvaart, en weinige jaren daarna maakte zy het als een grond van vyandelykheid, dat wy eenige hunner vaartuigen genomen hadden, terwyl zy in neutraliteit met onze gerevolteerde colonien handelden.—Voorzeker, de Zuid Amerikanen hebben verscheidene aanspraken op de genegenheid van dit land; zy hebben aangeboden, zich aan deszelfs mediatie te onderwerpen, en nimmer eischten zy meer, dan dat wy eene stricte houding van neutraliteit zouden nemen. Heeft Groot Brittanje zulks gedaan? In tegendeel, de koningsgezinden zyn voorzien met wapenen en ammunitie in Britsche vaartuigen overgevoerd en door Britsche oorlogs schepen geconvoyeerd. Hy (de Heer Marryat) had zelf een polis onderteekend van een dier gelukzoekers, en een kwitantie betaald voor convooi naar de Spaansche kust. De handelingen van Commodore Brown doelden allen, om het zelfde punt daar te stellen, en een ander geval van den meest barbaarschen aart heeft plaats gehad, het welk klaar heeft bewezen, dat niets eene neutraliteit gelykende, is geobserveerd. Na dat Generaal Morillo, by deszelfs aankomst in Nieuw Grenada, eene algemeene amnestie had verkondigd en verbroken, deed hy eenen aanval op eene kleine plaats aan de kust, die niet in staat was weer te bieden; waarop het volk zich zelven in alle de vaartuigen in de havens werpende, toevlucht in Trinidad zocht, zy werden naar de plaats gedreven, van waar zy gezeild waren, en mannen, vrouwen en kinderen werden door de konings gezinden vermoord. Een Britsche corvet heeft derzelver beanderen gezien, de kust twee uren ver witachtig makende. In waarheid wanneer wy in vrede zyn met alle menschen, is het geen punt van onderzoek voor het Gouvernement, hoe onze onderdanen hunne talenten aanleggen, of hunne belangen bevorderen. Een zekere graad van militairen geestdrift, moet altoos den voorrang houden, en daar wy een lange lyst hebben van officieren en soldaten op halve soldy, die geen ander beroep hebben, en niet voor een ander beroep geschikt zyn, dan dat hy weik deze twist aanbied, was het eene hardheid, byna tot onregtvaardigheid overhellende, om hen hier optehouden, en als het ware één vryland in een uitgestrekte gevangenis te veranderen. Veel is er gezegd, omtrent het tractaat met Spanje in 1814, doch het doelt niet verder dan betrekkelyk den toevoer van wapenen en ammunitie, en dit punt is gestreng in het oog gehouden, en wat betreft de formeele woorden, in de voorrede, om de banden van vriendschap nader te verbinden, heeft hy dezelve als uitdrukkingen van diplomatieke vleyery beschouwd. Behalve nog, welke symphatie kunnen wy voeden, met eenen koning, die door onze troepen in zyn koningryk gesteld is, de eerste acte zyner regeering maakte, om eene nationale dank erkentenis aan God aantebieden, dat zyn ryk bevryd ware, van de bezoedeling der ketters? Met eenen koning, die de inquisitie heeft doen herboren worden, met alle deszelfs nasleep, en vyandschap heeft verklaard jegens alles wat edelmoedig, vrygevend en verlicht ware. Hoe ware het mogelyk voor dezen vryen staat, voor zulk een Gouvernement eenig vriendschaps verbond te voeden? Het meeste wat wy kon den doen, ware eene koele neutraliteit in acht te nemen.

Lord Castlereagh, verzoekt het Huis te bedenken dat daar de Bill na daar was, dezelve niet openstond voor eenige tegenwerping, als zynde eene terugziende (retrospective) maatregel. Hy (Lord Castlereagh) konde echter geenzins een maatregel beschouwen in het enkele licht der wenschen van byzondere perzonen, maar als eene vereeniging van perzonen, ten einde wervingen in Groot Brittanje te doen, en dit land tot den waren plek te maken, waar deze wervingen stonden gedaan te worden, die in dadelyke werking zouden gebracht worden, in vereeniging van dat 't geen men eene armée in Zuid Amerika noemde. Wat het berigt betreft dat een Edele en geleerde Heer had gedaan, wegens twee vaartuigen, uitgerust geweest zynde in de Vereenigde Staten, en tot diergelyke oogmerken bestemd; wat hem aangaat, hy was niet in staat over de daadzaak te spreken, doch hy had echter te weten, ondersteld zulks waar ware, of dezelve waren uitgerust met toestemming van 't Gouvernement der Vereenigde Staten, want het was eene maatregel, waar tegen de geheele reekslyn hunner staatkunde volkomen scheen te stryden.—(*Hoor, hoor.*) Het is onmogelyk bevonden by eenige bestaande wet, om schepen te beletten naar Zuid Amerikaansche havens te zeilen, die in bezit der Insurgenten zyn, en even zoo zulke behoeften medetenemen, als zy mede voorzien worden. Hy wilde nu pogen te bewyzen, wat het byzondere karakter der bescherming bedoeld door de Bill, die nu voor het huis ligt. Er was geen twyfel, dat eenige natie, die het verkiest, deszelfs onderdanen mogt veroorloven om oorlog voerende mogendheden te dienen, te gelykertyd de eene party niet meer dan de andere begunstigende, doch 't had nimmer 't gebruik van dit land geweest, om den dienst van deszelfs onderdanen te verkopen. Hy zou blyde zyn, eenig Edel Heer te hooren bewyzen, dat in het geval, eene neutralle mogenheid dezelven toestaan, zoo in werking te worden gebragt, tot benadeeling eener andere natie, zulks niet eene grond en oorzaak zoude wezen van oorlog tusschen dezelven, als tusschen staat en staat. Hy wilde den Edelen en Geleerden Heer, die het laatst sprak, met welsprekendheid voorwaar, doch zeker met meer daclamatie dan bewys, (*hoor*) hoe het hem zou aanstaan te vernemen, dat Oud Spanje het geschikt had, in tusschenkomst te treden, met eenige onzer colonien, die in eenen staat van insurrectie mogten geraken, door hem op deze wyze bytestaan. (*Hoor.*) Hoe zoude het Huis niet met hunne protesten tegen zulk eene tusschenkomst, rond geklonken hebben? Onderstelt een geval, van eene expeditie te Corunna uitgerust, met oogmerk om tegen een onzer West Indische eilanden te dienen. Hy stelde dit bloot als een geval voor, en was blyde de vrees te kunnen verdryven, welke over dit onderwerp mogte onderhouden worden; doch lettende op de toekomst des tyds, en de mogelykheid beschouwende van zulk eene gebeurtenis, laat hy zulks aan het Huis over, te overwegen, wat dan hunne gevoelens, wat hun gedrag zoude wezen! Of onderstelde de inwoners van Boston of New York het geschikt oordeelden, dat zy zich zouden mengen met den handel onzer West Indiensche bezittingen, van welke wy zoo lang de monopolie genoten hebben, en 't vereischt zoude worden eene explanatie te eischen, zou hy 't onwaardig eenen Engelschen minister reekenen, te vragen, het geen wy geweigerd hebben, enkel als de sterkste magt, aan andere natien, by welken wy niet de eer of de regtvaardigheid hebben, hetzelfde gedrag optemerken; En zoo verre over de wet der natien.

(*Het vervolg en slot in onze eerst komende.*)

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

4. golet Industry, St. Jago. Rio-de-la Hacha
6. —— Klein Alexandria, Castro, Aruba
—— N. S. del Carmen, Malabe, Puerto Cabello
—— Rooseboom, Servo, Spaansche kust
—— Sarreh, Alelin, Providence
8. —— Maria, La Roche, Rio-de-la Hacha
—— Twee Vrienden, Frolyk, Aruba
9. —— Maria, Yriarte, Jamaika

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

3. golet Admiraal Kikkert, Leon, Barcelona
4. —— St. Jose, Perez, Maracaybo
—— Drie Zusters, Perou, Puerto Cabello
6. bark Drie Gebroeders, Fyns, St. Domingo
—— Admiraal van de Capellen, Diedenhoven, Maracaybo
8. bark Sally, Lockert, Spaansche kust
golet Rooseboom, Servo, Maracaybo
9. —— Twee Vrienden, Frolyk, Aruba
—— Diana, Simon, Puerto Cabello
—— Vriendschap, Depool, Maracaybo
—— Maria, Yriarte, Puerto Cabello
10. —— Industry, St. Jago, Ria-de-la Hacha

Zyner Majesteits corvet Dolfyn, weinige dagen geleden, bemerkte by derzelver aankomst by het oost eind van Aruba twee vaartuigen ten anker aan de Zand-hoek, en stevende er na toe, doch by derzelver nadering ligtten zy het anker en liepen in zee. De Dolfyn echter maakte er dadelyk jagt op hen, het gelukte dezelve een daarvan, zynde een schoener, te nemen, met welke dezelve naar Aruba is gekeerd. Het is niet bekend of het genomen vaartuig een kaper of een prys van eenen Independenten kruizer is.

De schoener Intrepid van deze haven werd den 27sten ll. op de Indiaansche kust door een brigantyn genomen, verondersteld de Independente kaper General English te zyn, en werd naar Margarita opgezonden. De kapitein en twee van het volk der Intrepid werden met dezelve verzonden, en de overigen aan boord der schoener Maria geplaatst, om naar deze haven vervoerd te worden, waar zy zedert aangekomen zyn. Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal zond de schoener Drie Zusters, des Donderdags af, met een zee officier aan boord, om de Intrepid te Margarita te reclameeren.

Zyner Brittannische Majesteits fregat Ephegenia van 38 stukken, kapitein Hyde Parker, kwam Zaturdag namiddags in deze haven binnen, van Jamaika, den 12den Augustus gezeild zynde; dadelyk na het ten anker komen saluerende dezelve, het welk door de Compagnie Artillerie werd beantwoord. Wy geven te kennen, dat de Ephegenia eenigen tyd op deze station zal blyven, en in den loop van weinige dagen op een kruistogt naar Puerto Cabello en La Guayra zal gaan.

Zyner Brittannische Majesteits brik Parthian, van 10 stukken, kapitein Bigland, ook van Jamaika, kwam Donderdag morgen in deze haven, onder convooi hebbende de Spaansche schoener Maria, naar La Guayra bestemd. Den 26sten ll. kwam de Parthian ten anker te Santa Martha, en den 28sten kwam er een gerucht in die plaats, wegens het nemen van Santa Fé door eene Independente magt, gezegd te zyn onder bevel van Bolivar, doch wy zyn eerder geneigd te denken, dat zoo Sante Fé inderdaad is gevallen, het door de troepen van Santander moet genomen zyn.

Wy hebben geene Jamaika papieren by deze aankomsten ontvangen.

De Parthian zeilde gisteren morgen naar La Guayra, met de Maria onder haar convooi, en men verondersteld, dat dezelve den 14den dezer, naar deze haven zal keeren. De Parthian, zoo wy berigt zyn, zal de orkaan-maanden op deze station, tevens doorbrengen; en eene andere oorlogs brik staat binnen kort van Jamaika verwacht te worden.

Met een arrivement van Rio-dela-Hacha, vernemen wy, dat twaalf der meest aanzienelykste inwoners dier plaats, zyn gearresteerd en daar in hechtenis gezet geworden, uithoofde eener byzondere correspondentie, die zy met Sir Gregor M'Gregor gehouden hadden, en die gevonden is in de bagagie van dat opperhoofd, by de herneming van Porto Bello, hem aan be-

veelende, dat wen by zich aan de landengte had gevestigd, een deel zyner magt te zenden, om bezit van Rio-de-la-Hache te nemen, en dat zy hem met opene armen zouden ontvangen.

Den 10den September 1819.

BEKENDMAKING.

DE ondergeteekende Magazyn Meester van 'sLands Magazynen alhier, als daar toe geautoriseerd zynde, zal op aanstaande Dingsdag den 14den dezer, des morgens om 10 uren, binnen het Fort Amsterdam, by Publieke opveiling voor Rekening van gemelde Magazyn, doen verkopen,

Eenige Vaten afgekeurde tarwen meel, en eenige Ledige Vaten en jenever Kelders met Ledige Vlessen—&c.

De Magazyn Meester voorn:
G. C. MULLER.

BEKENDMAKING.

DE Inteekenaars van het Bal, hetwelk in het Curaçaosche Hôtel zal worden gegeven, worden eerbiediglyk berigt, dat gemeld Bal op Woensdag aanstaande den 15den dezer om 7 uren des avonds, zal plaats hebben. Elk Inteekenaar wordt dus verzocht deszelfsBiljetjes voor of op aanstaande Maandag aftehalen, of voor te zenden.

De Ceremonie Meesters,
E. B. PENNY,
J. W. LAMBRECHTS.

N.B. Geene bedienden zullen worden toegelaten

His Majesty's corvet Dolphin, on her arrival, a few days ago, off the east end of Aruba, perceiving two vessels at anchor at the Sand Point, stood in for them, but as she approached they weighed and ran out to sea; the Dolphin, however, immediately gave chase, and succeeded in capturing one of them, a schooner, with which she had returned to Aruba. It is not known whether the captured vessel is a privateer, or was a prize to some Independent cruizer.

The schooner Intrepid, of this port, was captured on the 27th of last month on the Indian Coast, by a brigantine, supposed to be the Independent privateer General English, and ordered for Margarita. The master and two of the crew of the Intrepid were sent with her, and the remainder put on board the schooner Maria to be conveyed to this port, where they have since been landed. His Excellency the Governor General dispatched the schooner Three Sisters on Thursday, with a Naval officer on board, to claim the Intrepid at Margarita.

His Britannic Majesty's frigate Ephegenia, of 36 guns, Captain Hyde Parker, arrived in this port on Saturday afternoon, having sailed from Jamaica on the 12th of August, and immediately after coming to an anchor fired a salute, which was returned by the company of artillery. We are given to understand that the Ephegenia will remain for some time on this station, and is to proceed in the course of a few days for Puerto Cabello and La Guayra.

His Britannic Majesty's brig Parthian, of 10 guns, Captain Bigland, also from Jamaica, came into port on Thursday morning, having under her convoy the Spanish schooner Maria, bound to La Guayra.—On the 26th ult. the Parthian came to anchor at Santa Martha, and on the 28th a report reached that place of the capture of Santa Fé, by an Independent force, said to be under the command of Bolivar, but we are rather inclined to think, if Santa Fé has actually fallen, that it must have been taken by the troops of Santander.

We have not received any Jamaica papers by these arrivals.

The Parthian sailed yesterday morning for La Guayra, with the Maria under her convoy, and it is supposed she will return to this port about the 14th instant. The Parthian, we are told, is also to pass the hurricane months on this station; and that another brig of war may be shortly expected to arrive here from Jamaica.

By an arrival from Rio-de-la Hacha we learn that twelve of the most respectable inhabitants of the place, had been arrested and thrown into confinement there, in consequence of a private correspondence they had held with Sir Gregor M'Gregor, having been found in the baggage of that chief at the re-capture of Porto Bello, recommending to him, after he should have established himself on the Isthmus, to send a part of his forces to take possession of Rio de-la Hacha, where they would be received with open arms.

Debate on the Foreign Enlistment Bill,

CONTINUED FROM OUR LAST.

HOUSE OF COMMONS, JUNE 3.

Mr. Denison presented a petition, signed by upwards of 700 persons, manufacturers and traders, inhabiting Bermondsey, and Rotherhithe, expressive of the alarm, which they feel at the Bill now in progress through the House, for preventing the enlistment of British subjects in the service of foreign powers. They prayed therefore, that this Bill might not be allowed to pass into a law. The petition was then brought up, and ordered to lie upon the table.

Mr. Wilson presented a petition from certain merchants, manufacturers, ship owners, traders, and others, of the port of London, against the Foreign Enlistment Bill. The petition was ordered to lie on the table.

SPANISH PATRIOTS

Mr. Waithman stated, that he held in his hand a petition of rather a singular nature, and which he had hitherto abstained from presenting, because he conceived it to call for the interference of this country in the internal affairs of Spain. The same reason appeared to him no longer to exist, when the House was, he feared, about to pass a measure, which must in its effects operate as a total abandonment of those noble and gallant men who were now struggling for liberty in South America. The petition was from Dr. Fernandez, ex-consulting physician to the Spanish armies and now editor and redacteur of a periodical publication in London. In substance the prayer of it was, that, as the English Government had so long acted with the Patriots in Spain, it would not now withdraw from them its support, when they were suffering under a grievous persecution.—Ordered to lie on the table.

After a considerable discussion both agains and in support of the Bill,

Mr. F. Douglas rose and said:—In the contest of the South Americans against the oppressions of Spain, there was more English feeling engaged, and more British interests involved, than in any other contest that had for a long time occurred. This was owing not only to the nature of the tyranny against which they struggled, the rights which they strove to establish, and the commercial advantages which their liberty would enable them to extend to us, but to a recollection of our former intercourse with them. We could not forget that we first invited them to throw off the yoke which our Government was now trying to reimpose, and that the birth of their independence took place under the protection of England. We had been accused of encouraging a spirit of freedom when it suited our views, and of repressing it when the Noble Lord (Castlereagh) commenced his negociations, and found that his policy no longer required its assistance. The change had been realized in the conduct of this Government towards South America, but he trusted the Legislature would not permit it to be realized in the policy of the nation. We had formed an alliance with Spain without stipulating for a change in our laws. Let Spain have the fulfilment of her bond from the Noble Lord, and let English feeling and English heroism be allowed to exert themselves in favour of the liberty and independence of the States rising from under her oppression. The Noble Lord could only pledge himself to answer the demand of Spain in so far as the laws of this country allowed him, he could only agree to prevent the enlistment of soldiers, or the sailing of armaments, by the powers which the laws and constitution put into his hands; he could not stipulate with a foreign State to alter these laws, or engage to do any thing that implied a legislative change. The Hon. and Learned Gentleman who had last spoken had said that the principle of the present Bill was recognized in the policy of every other State but this, and that we should be singular in refusing to accede to it. Such a singularity was a thing not at all alarming; he should be more alarmed at a conformity with the policy of foreign States. A Minister of this country, when pressed to do any thing inconsistent with the laws, in order to please foreign despots, should answer. "I cannot." Our policy had always been peculiar as our character, our genius, and our constitution; and while to that peculiarity we owed our liberty, our glory, and our greatness, it ought not to be a matter of much concern with us how it was viewed in our foreign relations. So far from maintaining the principles of neutrality, this Bill would do quite the reverse, while the Noble Lord himself would allow that its provisions were in direct opposition to our commercial policy. In our present commercial distress, while our trade was in a state of stagnation, and our manufacturers were suffering almost intolerable hardships from the want of sale for the produce of their industry, Providence seemed to have opened to us the markets of South America—a country of immense extent, and of unlimited wealth, whose resources would grow with the growth of its independence, and in a short time enable it to purchase and consume whatever we could export for its use. The disposition of the people of the new States ought therefore to be consulted, as the means of promoting an intercourse so beneficial. Fashion ruled in States as much as among individuals. The South Americans were habituated to consider us as friends and models; they wished to obtain the approbation of freemen, and to enter into political relations with freemen. Such a disposition we should foster, not only for the advantage it might bring, but for the evils which it might prevent; for, let the House consider what might be the consequence of rejecting a union with States, which, from that rejection might be thrown into the arms of the North American republic, and thus compose along with it an alliance of incalculable strength, possessing a country of immense extent, full of resources, disposed by its geographical position for the most extensive commerce and the closest intercourse, and combined to employ all its energies against the trade and power of this country from ancient jealousy or contemned friendship. We should therefore draw the bonds of affection closer between ourselves and the South Americans, by allowing those who had bled in the service of their own country, and who could not now find subsistence or employment at home, to go out to their assistance, to acquire additional experience in the new world, and to promote the progress of human happiness and freedom. There they would learn, not to support the dominion of continental despotism, but to co-operate with freemen in the recovery of their rights, and would return home not only better soldiers, but better citizens and better Englishmen. They would be taught in the same school with our Raleighs and Essexes, who had learned the art of war in combating the despotism of Spain in a similar cause. He should therefore oppose the Bill, because he would not consent to alter our internal policy to suit our foreign relations, and because he was convinced that its principle was dictated by the enemies of freedom.

Mr. Marryat said, that as the honourable and Learned Gentleman who introduced the Bill had mentioned that it was founded on the common law, he did not see any reason for this measure at the present moment. It appeared to him that this was a most inexpedient period for altering our former policy. He happened to have seen the Government of Spain in South America; and in the few observations, which he should make, he could speak from personal knowledge and considerable experience. In some countries, Governments sustained the monopoly of particular branches of trade; but here the Government not only exercised but sold the monopoly. The merchants of Cadiz enjoyed it. The consequence was, that every commodity, before it reached the consumer, was taxed 300 *per cent*. But the high price of commodities consequent on the monopoly, was the least of the evils which the colonies had to endure. All places of honour and emolument were shut against them. They were filled by the natives of Old Spain, and nobody born in the colonies could aspire to them. The Judges were chosen in like manner, and the very sources of justice were purchased. If, after the decisions, any of the parties chose to complain to a higher tribunal, the appeal was founded on a statement drawn up by the Judge who had tried it, without any power of altering it. No political information could be received till the events of 1808. The Cortes then sent out accounts of the revolution in Spain. In 1811, the local Government of Venezuela, having established itself, issued a proclamation, in which they claimed to have Representatives in the Cortes of Old Spain and to be allowed to sell elsewhere the merchandise for which they could not procure a market in the mother country. In less than two months afterwards, this declaration was revoked by the intrigues of the merchants of Cadiz, and it was declared by the authorities at home, that those who persevered in such demands should be judged guilty of high treason. Many submitted, and others resisted this arbitrary mandate; a civil war was the consequence which proceeded until the restoration of Ferdinand VII. who sent out other proclamations of a similar character, and took steps which had exposed him and his Government to the execration of all good men; yet is was this man and this system that the present Bill was to support. It was also fit to consider the probable success of the cause; and here he might remark, that it seemed part of the law of nature that the colonies should only support a due portion of the burdens of the mother-country; it had been so with our colonies in America, and with those of Portugal in the East. Besides, from whence was Spain to draw her resources to continue the hopeless struggle? The very well of her treasures has fallen into the hands of her enemies; and while they were daily augmenting in strength, she was gradually declining in weakness. The purchase of Louisiana had brought the United States in contract

with the Main; they had avowed their purpose of making the whole western hemisphere free; and, though the cession of the Floridas might check them for a time, they would never abandon their ultimate design. It was clear that in the commerce of South America all Europe was interested; she was languishing from an interruption of various supplies, and this country had a right to ask Spain why she persevered in a contest injurious not only to herself, but to all her neighbours. On what ground could Spain call upon Great Britain to interfere in her favour? When our own colonies revolted, she immediately opened her ports to their shipping; and a few years afterwards made it a ground of hostility against us, that we had seized some of her shipping while trading in neutrality with our revolted colonies. Surely the South Americans had many claims upon the indulgence of this country; they had offered to submit to her mediation, and she never required more than that we should maintain an attitude of strict impartiality. Had Great Britain done so? Certainly not. On the contrary, the Royalists had been supplied with arms and ammunition conveyed in British vessels and convoyed by British ships of war; he (Mr. Marryat) had himself underwriten a policy on one of these adventures, and had paid a return for convoy to the Spanish Main. The proceedings of Commodore Brown all went to establish the same point, and another case of a most barbarous description had occurred, which clearly proved that nothing like a neutrality had been observed. After General Morillo, on his arrival in New Granada, had proclaimed and violated a general amnesty he made an attack upon a small place on the coast, incapable of resistance; the people crowded themselves into all the craft in the ports and sought refuge in Trinidad; they were driven to the place from whence they had sailed, and man, woman and child were massacred by the Royalists; a British sloop of war had seen their bones whitening the shore for two leagues. In truth, when we were at peace with all mankind, it was not a point for the Government to inquire how our subjects occupied their talents, or promoted their interests. A certain degree of military ardour must always prevail; and now we had a large list of half pay officers and soldiers, who had no other employment, and were fit for no other employment, than that which this contest afforded, it was a hardship almost amounting to injustice to detain them here and it was converting a land of freedom into an extended prison.— Much had been said about the treaty with Spain in 1814, but it went no further than regarded the supplying of arms and ammunition, and this stipulation had been strictly observed; as to the formal words in the preamble, about drawing closer the bonds of amity, &c. he had always looked upon them merely as expressions of diplomatic courtesy. Besides, what sympathy could we have with a king, who, having been restored by our troops to his throne, made it the first act of his Government to offer a national thanksgiving to God, that his kingdom was freed from the pollution of heretics? With a king, who had revived the Inquisition with all its tortures, and had declared hostility to all that was generous, liberal, and enlightened? With such a Government, how was it possible for this free State to preserve any bonds of amity? The utmost we could do was to observe a cold neutrality.

Lord Castlereagh requested the House to remember, that as the Bill now stood, it was not open to any objection as being a retrospective measure. He (Lord Castlereagh) did not, however, look at the matter, in the light merely of the wishes of individuals, but as a combination of persons to raise levies in Great-Britain, and to make this country the spot on which those very levies were to be raised that were to be put in active operation against the mother country in conjunction with what was called an army in South America. As to the statement, which an Honourable and Learned Gentleman had made, of two vessels having been fitted out in ports of the United States, destined for similar purposes, for his own part, he was not able to speak to the fact; but he had yet to learn, supposing that true, whether they were so fitted out with the consent of the Government of the United States, for it was a measure which the whole line of their policy seemed to be opposed to. *(Hear, hear.)* It has been found impossible, by any existing law, to prevent ships from sailing for South American ports in possession of the Insurgents, and even carrying such stores as they were furnished with. He would now endeavour to state what was the peculiar character of the offence regarded by the Bill before the House. There was no doubt that any nation which chose might allow its subjects to serve Belligerent Powers, not favouring, in the meanwhile one Belligerent more than another; but it never had been the practice of this country to sell the services of its subjects. He should be glad to hear any Honourable Gentleman state, that in the case of a neutral power permitting them to be so exerted, to the detriment of another nation, that would not be ground and cause of war between them, as between State and State? He would ask the Honourable and Learned Gentleman who spoke last, with eloquence indeed, but certainly with more of declamation than argument *(hear)*, how he would like to learn that Old Spain had thought proper to interfere with any of our Colonies that might happen to be in a state of insurrection, by assisting them in this manner? *(Hear.)* How would the House have rung with its protestations against such interference? Suppose a case of an expedition fitted out from Corunna, for instance, against one of our West India islands. He merely put this as a case, and was happy to be enabled to dispel any fear that might be entertained on the subject; but looking into the womb of time, and contemplating the possibility of such an event, he put it to the House to consider what would be their feeling and conduct. Or supposing the inhabitans of Boston or New York were to think it very convenient that they should interfere with the commerce of our West India possessions, of which we had so long enjoyed the monopoly, and he should be required to demand an explanation, he should deem it unworthy of an English Minister to ask that which we had refused, merely as the stronger power, to another nation, to whom we had not had the honour or the justice to observe the same conduct. And so much for the law of nations. His Learned and Honourable Friend had considered the subject, in framing this measure, on principles which justice itself pointed out. The House were bound to remedy the defect of the law; and in the whole history of the policy of the country, nothing could be found which more strongly called for the interference of Parliament than the subject before them. Never before had any persons so flagrantly abused the character of that country, as those who had thus raised levies, not only on our shores, but who embarked them in our ports. The Hon. Gentleman seemed to think, that in consequence of former excitements, by reason of the conduct of Spain towards her, America was justified in the efforts she was now making. That took place in 1797, and nothing further occurred between the two countries till about 1808 or 1809. As to any thing which took place in 1797, it was a monstrous proposition that we were to allow that to interfere with the faith of solemn treaties subsequently made, and recognized no later than in the proclamation issued in the beginning of 1817. An Honourable Gentleman on the second bench had made a representation calculated to excite the sympathy of the House. It had been stated, that while we denied arms to the Insurgent Provinces, we gave them to the mother country; or at least sent them thither, so that they were ultimately transmitted to the Royalists in South America; and that therefore we had not preserved a fair neutrality. But he could assure the Honourable Gentleman, that for the last two years, during which time this subject had come most pointedly under the consideration of the British Government, every effort had been made to make the neutrality perfectly observed. In reply to the charge of the Honourable Member, that instead of preserving neutrality between the two belligerent parties on the Spanish Main, his Majesty's Ministers had taken so decided a part, that a great number of those unfortunate victims, who had been driven to seek refuge under our flag, were denied protection, forced back into the very ports of their enemies, and a great proportion of them massacred on the beach at Paria—in reply to this he had to state, that 690 of them had been admitted to a free asylum, without any expence to themselves, in November and December, 1814. Similar protection had been offered to the Insurgent leader, Vedo. The number of persons thus admitted from November, 1814, to January, 1817, into Trinidad, amounted to 3825. *(Hear.)* He appealed to the House, therefore, whether there had not been great exaggeration in this case; he did not mean to impute it to the Honourable Gentleman, but at least it showed the great necessity of careful inquiry. There was a great number of persons in this country, who were forgetting the duties of British merchants in becoming the political agents of those States. The Noble Lord then proceeded, at considerable length, to deprecate in terms of severe censure this political agency on the part of commercial men. The strongest representations had reached this country, particularly from the Commander in Chief at Jamaica, that the commercial interests of Great Britain had been greatly compromised by that interference. No doubt the House would perceive that there was but one feeling on the subject elsewhere: for in her present state Spain would have been unable to carry on her operations against the Insurgents, but for the great mass of local interest which she possessed. The consequence of the proceedings to which he had alluded had been the creation of a very great jealousy on the part of Spain of the intentions of our Government. In the year 1809, when the spirit of resistance to the encroachments of France first broke out in Spain, a treaty was made, by which Spain bound herself not to alienate any of her possessions, and this country pledged to her its support and protection; but it was never contemplated that we were to assist her with our arms against any of her colonies which might happen to be in a state of insurrection. By a subsequent treaty we also pledged ourselves not to give any assistance to the Insurgent states; and it would be a positive abandonment of the principles of that treaty, if this Bill were not now enacted. He did hope, therefore, that after every other country had recognized the justice of preserving the neutrality, we should be the last to withstand the obligation of solemn treaties. The principle of this Bill was not retrospective, and he hoped the House would see the necessity of arming the Executive power with the means of repressing an offence, which cast so deep a stain on the national character. This was the only ground upon which our neutrality could be preserved.

Mr. Marryat explained. The Noble Lord had not denied that the persons in question were massacred; he had only argued that protection had been afforded to a greater number.

The cries of "question, question," were resumed and continued without intermission for some time, when strangers were ordered to withdraw, and the House divided:

For the Amendment 142
Against it - 154
Majority for the Bill 13

The result of the division was hailed by the Opposition with loud and countinued cheers.

The Speaker now put the question on the second reading, which was carried, and the Bill ordered to be committed on Thursday next.

Mr. Canning stated, that since he entered the House, a petition had been put into his hands from the merchants and ship owners of Liverpool, praying that this bill might not be passed into a law. *(Loud cries of Hear, Hear.)* He was anxious to present it at the earliest opportunity that was afforded, and to acquaint the House with the ground of its prayer, which was, that a beneficial commerce was carried on between that place and South America, which the petitioners feared would be interrupted by the measure under consideration. They estimated the population at sixteen millions, which was considerably more than other accounts represented it. He must, however, take the liberty, as he had done on occassions not less important, to dissent from the opinion of his constituents, much as he respected them. It appeared to him that their apprehensions were unfounded, and that our commerce with South America would not prosper less because we preserved an attitude of justice and impartiality.

The petition was then brought up, and ordered to lie upon the table.

Lord Milton moved for a return of the number of officers who had not received their half pay during the last three years. The Noble Lord stated his object to be, to ascertain the number of officers who were now serving without licence in South America.

After some conversation, in the course of which *Lord Castlereagh* strongly objected that such a return would be most injurious and illiberal to the army, by raising a presumption that many, who were dead or absent in other places, had been guilty of a breach of the obedience which they owed to their Sovereign, and were serving in South America, the motion was withdrawn.